

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ Π.Κ.Μ.

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΔΙΑΓΕΝΕΑΚΗ ΔΡΑΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ, ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΗΦΗ, Μ.Φ.Η. ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΔΑΠ ΤΗΣ Π.Κ.Μ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΡ ΤΣΑΝΤΑΛΗ ΕΛΕΝΗ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΟΛΟΥ Ή ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ Ή ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ Ή ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΕ ΜΕΣΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ ΓΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ Νόμος 4481/2017

Στα πλαίσια των δράσεων της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (Π.Κ.Μ.) και συγκεκριμένα του Τμήματος Κοινωνικής Μέριμνας, της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Κ.Μ. και της Αντιπεριφέρειας Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εντάσσεται η διαγενεακή δράση με θέμα **την καθημερινότητα των ηλικιωμένων, τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν και τη συμβολή όλων των μελών της οικογένειας στην διαχείρισή τους**. Έτσι ηλικιωμένοι από όλα τα Κ.Η.Φ.Η. της Π.Κ.Μ., αλλά και φιλοξενούμενοι στις Μονάδες Φροντίδας Ηλικιωμένων (Μ.Φ.Η.) της Π.Κ.Μ. έγραψαν παραμύθια ή διηγήματα για παιδιά ηλικίας 3-18 ετών με τη βοήθεια του προσωπικού τους, τα οποία διαβάστηκαν αρχικά στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης (Κ.Δ.ΑΠ) του Δ. Θεσσαλονίκης σε παιδιά ηλικίας 5-12 ετών για να ενημερωθούν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ή πρόκειται να αντιμετωπίσουν οι παππούδες τους και να συμβάλουν όλα τα μέλη της οικογένειας ή και να προτείνουν λύσεις στη διαχείρισή τους, κάποιες από τις οποίες ενσωματώθηκαν στα παραμύθια. Στο όλο εγχείρημα βοήθησαν και οι φοιτητές του τμήματος Ψυχολογίας του Α.Π.Θ. που κάνουν πρακτική στην Π.Κ.Μ. υπό την εποπτεία της Δρ. Τσάνταλη Ελένης, Γνωστικής νευροψυχολόγου, που έχει αναλάβει την διοργάνωση, επιστημονική επιμέλεια και τη διαχείριση του συγκεκριμένου προγράμματος. Η Π.Κ.Μ. θα αναρτήσει σταδιακά τα παραμύθια στην ιστοσελίδα της στην ενότητα Υγεία και Κοινωνική αλληλεγγύη [Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας - Διαδικτυακή πύλη της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας](#) και θα δημιουργήσει και audio book με τα παραμύθια για όσους δεν μπορούν να διαβάσουν ή δεν έχουν κατακτήσει ακόμη την δεξιότητα της ανάγνωσης. Έτσι με απλό και διαδραστικό τρόπο μαθαίνουν μικροί και μεγάλοι για τις ασθένειες της τρίτης ηλικίας και τι μπορεί να κάνει ο καθένας από τη δική του σκοπιά για την διαχείριση της ασθένειας.

Ευχαριστούμε όλους, μικρούς και μεγάλους, εθελοντές και προσωπικό των Κ.Η.Φ.Η, των Μ.Φ.Η. και των Κ.Δ.Α.Π για τη συνεισφορά και τη συνεργασία τους. Το παρακάτω παραμύθι έχει θέμα την **Άνοια** και προορίζεται για την ενημέρωση παιδιών προσχολικής ηλικίας ή των πρώτων τάξεων του Δημοτικού σχολείου. Συνεργάστηκαν για τη συγγραφή του φιλοξενούμενες της Μ.Φ.Η. ΧΑΡΙΣΕΙΟ με τη βοήθεια του προσωπικού τους.

Μ.Φ.Η. ΧΑΡΙΣΕΙΟ

ΘΕΜΑ: ΑΝΟΙΑ

ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ : 5 με 9 ετών

Η μάγισσα Θάλεια και το ξόρκι της ξεχασιάς

Γκόφα Μαρία, Σταυρούλα Παπανούση, Παπαδοπούλου
Καλλιόπη, Παπαδοπούλου Ευσεβία
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ, ΕΥΔΟΞΙΑ ΓΑΣΠΑΡΗ
ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ

Ευχαριστίες

Το παρόν παραμύθι δημιουργήθηκε με την πολύτιμη συμβολή των Παπαδοπούλου Καλλιόπης, Παπαδοπούλου Ευσεβίας, Γκόφα Μαρίας και Παπανούση Σταυρούλας.

Με βαθιά ευγνωμοσύνη αναγνωρίζουμε τη συμμετοχή τους, καθώς μοιράστηκαν μαζί μας τη γνώση και τις εμπειρίες τους γύρω από τη νόσο Αλτσχάιμερ και την άνοια. Τρεις από αυτές ζουν οι ίδιες με την πάθηση, ενώ η τέταρτη βίωσε από κοντά την πορεία της μητέρας της μέσα από τη φροντίδα και τη συνοδεία της στο ταξίδι της άνοιας.

Η συμβολή τους δεν ήταν μόνο πληροφοριακή, αλλά και βαθιά ανθρώπινη. Η παρουσία τους, η μνήμη τους, η σοφία τους και η δύναμή τους υπήρξαν θεμέλια για τη δημιουργία αυτής της ιστορίας.

Το παραμύθι αυτό τους ανήκει.

Μια φορά κι έναν καιρό, στο μαγευτικό βασίλειο της Λουμινόρα, εκεί όπου τα λουλούδια μιλούσαν, τα σύννεφα τραγουδούσαν και τα δέντρα χόρευαν στο φως των αστεριών, ζούσε μια σοφή και καλή μάγισσα που τη φώναζαν Θάλεια.

Η Θάλεια ήταν γνωστή για τις νοστιμιές που έφτιαχνε και για τα μαγικά φίλτρα που βοηθούσαν τους ανθρώπους να νιώθουν καλύτερα. Το χαμόγελό της ήταν τόσο φωτεινό, που έκανε τον κόσμο γύρω της πιο όμορφο, καθώς βελτίωνε τη διάθεση όλων.

Η ζωή στο βασίλειο της Λουμινόρα κυλούσε ήσυχα ώσπου, μια μέρα, κάτι περίεργο άρχισε να συμβαίνει στο βασίλειο. Ένα ξόρκι, το **Ξόρκι της Ξεχασιάς**, άρχισε να διασκορπίζεται στην ατμόσφαιρα. Το ξόρκι αυτό είχε τη δύναμη να σβήνει μνήμες, να κάνει το μυαλό να τεμπελιάζει, να χάνεται κάποιος στο δρόμο, να ξεχνά να παίρνεις τα φάρμακά του και γενικά να δυσκολεύει την

καθημερινότητά του και να χρειάζεται συνεχώς βοήθεια από κάποιον.

Το ξόρκι επηρέαζε κυρίως εκείνους με τα άσπρα μαλλιά, δηλαδή τους ηλικιωμένους, γιατί αυτοί ήταν συνήθως οι πιο σοφοί, οι πιο

καταξιωμένοι και οι πιο κουρασμένοι από την ατελείωτη σκέψη και τη φροντίδα για το βασίλειο. Το μυαλό τους ήταν γεμάτο από χιλιάδες ιδέες, μνήμες και ευθύνες, και το ξόρκι ερχόταν να τους θολώσει το μυαλό. Δυστυχώς, το ξόρκι παρέμεινε πολύ και έπεσε και πάνω στην χαμογελαστή, καλόκαρδη μάγισσα που σταδιακά επιδείνωσε την κατάσταση της. Έτσι άρχισε να ξεχνά γεγονότα που έγιναν πρόσφατα, ονόματα προσώπων, ραντεβού και τις δουλειές που είχε να κάνει, ακόμα και που έβαζε τα αγαπημένα της πράγματα.

Οι πρώτες αλλαγές ήρθαν διακριτικά για τη μάγισσα Θάλεια. Ξεχνούσε

το μαγικό ραβδί της, το άφηνε σε περίεργα μέρη, άλλοτε ξεχνούσε να φορέσει το καπέλο της ή να πάρει τη σκούπα της. Μια φορά πήγε να ταξιδέψει με τη σκούπα της, αλλά την είχε ξεχάσει δίπλα στο καζάνι. Άλλες φορές, άφηνε το καζάνι ανοιχτό και η φωτιά άναβε μόνη της, με τα φίλτρα να χύνονται και να δημιουργούν ανεξέλεγκτους ατμούς. Δεν θυμόταν ποιο συστατικό έπρεπε να ρίξει στο φίλτρο και κοιτούσε τις σημειώσεις

της με απορία.

Η εμφάνισή της άρχισε να αλλάζει: φορούσε ρούχα που δεν ταίριαζαν μεταξύ τους ή με την εποχή, κάλτσες διαφορετικές, καπέλα ανάποδα, ή παλτό, ενώ ήταν καλοκαίρι. Πολλές φορές έβγαινε από το σπιτάκι της στο δάσος και ξεχνούσε πού πήγαινε. Περπατούσε για ώρες και δεν ήξερε πώς να γυρίσει.

Οι κάτοικοι του βασιλείου ανησύχησαν. Ο μικρός μονόκερος Ορφέας, που ήταν ο πιο αγαπημένος της φίλος, πήγε να τη βρει. Τη βρήκε να μιλά με τον καθρέφτη της νομίζοντας πως ήταν ένας παλιός της φίλος.

Ο Ορφέας, αν και μικρός, είχε καρδιά μεγάλη. Τον πονούσε να τη βλέπει έτσι. Δεν ήξερε τι ακριβώς συνέβαινε, μα ήξερε πως δεν ήταν πια η Θάλεια που του είχε μάθει να βλέπει την ομορφιά στα σύννεφα και να ακούει τα τραγούδια του φεγγαριού.

Ένα πρωινό, χωρίς να πει τίποτα σε κανέναν, ξεκίνησε να ανέβει στον λόφο των δασών, εκεί όπου ζούσε ο βασιλιάς Άρον, το σοφό λιοντάρι του βασιλείου.

Ο Άρον καθόταν στη σκιά ενός δέντρου, με τα μάτια του μισόκλειστα σαν να αφουγκραζόταν κάτι μακρινό. Όταν είδε τον Ορφέα, του χαμογέλασε απαλά.

«Σε βλέπω ανήσυχο, μικρέ μου φίλε.»

Ο Ορφέας έσκυψε το κεφάλι. «Μεγαλειότατε... η Θάλεια ξεχνάει. Ξεχνάει πράγματα που αγαπούσε. Μας κοιτάει και δεν ξέρει πάντα ποιοι είμαστε. Την ψάχνουμε στο δάσος, και δεν θυμάται καν πού ήθελε να πάει. Δεν είναι πια... η ίδια.»

Ο Άρον έμεινε σιωπηλός για λίγο, ύστερα μίλησε ήρεμα:

«Ορφέα, στο βασίλειό μας, κάθε τόσο φυσά ένας άνεμος παράξενος. Λέγεται Ξόρκι της Ξεχασιάς. Συνήθως, βρίσκει τους ηλικιωμένους και τους δημιουργεί προβλήματα στην καθημερινότητά τους. Ξεχνούν από το πώς να μαγειρεύουν μέχρι πώς να ντυθούν και να θυμηθούν τα ονόματα αγαπημένων τους προσώπων.»

«Δεν υπάρχει θεραπεία;» ρώτησε ο Ορφέας με δάκρυα στα μάτια.

Ο Άρον τον κοίταξε τρυφερά. «Όχι όπως την φαντάζεσαι. Υπάρχει όμως κάτι δυνατότερο απ' τη μνήμη: η καρδιά. Μπορεί το μυαλό να ξεχνά, μα η καρδιά... πάντα θυμάται. Αν της δείξεις ποιος είσαι, αν της δώσεις στιγμές αγάπης, χαμόγελα, παλιές μελωδίες... τότε θα νιώσει. Και να θυμάσαι: το συναίσθημα είναι η πιο δυνατή ανάμνηση απ' όλες.»

Ο Ορφέας, κρατώντας τη συμβουλή του Άρον σαν φυλαχτό, γύρισε στη Λουμινόρα και άρχισε να φτιάχνει μικρές, μαγικές στιγμές για τη Θάλεια. Της έφερε το αγαπημένο της γιασεμί, της τραγουδούσε τα τραγούδια που της άρεσαν, όταν είχε καλή διάθεση, της μιλούσε για τα παλιά με τρόπο απλό και τρυφερό.

Κάποιες μέρες η Θάλεια γελούσε, όπως παλιά. Κάποιες άλλες τον ρωτούσε ξανά και ξανά πώς τον λένε, αλλά ο Ορφέας δεν κουραζόταν, γιατί κάθε φορά που την έβλεπε να χαμογελά, ήξερε πως εκεί, βαθιά μέσα στην καρδιά της, κάτι αναγνώριζε - κι αυτό ήταν αρκετό.

Το ξόρκι δεν έφυγε τελείως, μα δεν τους τρόμαζε πια, γιατί η αγάπη, η παρουσία και η κατανόηση των φίλων της δημιουργούσαν ένα νέο είδος μαγείας - μια μαγεία πιο δυνατή από όλα τα ξόρκια του κόσμου : την αγάπη και την ενσυναίσθηση! '

Εσύ τι άλλο θα μπορούσες να κάνεις για να βοηθήσεις την καλόκαρδη μάγισσα Θάλεια;

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΔΡ. ΤΣΑΝΤΑΛΗ ΕΛΕΝΗ

ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΝΕΥΡΟΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

Από το 1899...
σημείο αναφοράς στη Θεσσαλονίκη ως "Γηροκομείο"
Σήμερα..μια υπερσύγχρονη Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων
προσηλωμένη στις ίδιες αξίες

Δημητρίου Χαρίση τέρμα & Κισσού 3
Άνω Τούμπα – Τ.Κ. 543 52 Θεσσαλονίκη
grammateia@xariseio.gr

Ώρες λειτουργίας των Γραφείων: Δευτέρα έως Παρασκευή
07:00-15:00

ΤΗΛ. 2310 912645

Παρεχόμενες Υπηρεσίες

- Ψυχολογικής Υποστήριξης
- Κομμωτηρίου-Κουρείου-Περιποίησης
- Νοσηλευτικής Φροντίδας
- Ομάδες Δραστηριοτήτων & Δημιουργικής Απασχόλησης
- Διατροφολόγου
- Υδροθεραπείας
- Ιατρικής Παρακολούθησης
- Φυσικοθεραπείας
- Εβδομαδιαίες Δραστηριότητες
- Περιποίηση Άκρων
- Καλλωπισμός & Περιποίηση Μαλλιών
- Απογευματινή Συντροφιά με τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό
- Ποιμαντική Μέρμνα
- Χορωδία
- Ιδρυματικός Ι. Ναός Αγίου Νεκταρίου

